

afslag på mål 2-ansøgninger med den begrundelse, at ansøgerevirksomheden har for sund økonomi, og vil ministeren endvidere redegøre for, hvad ministeren vil foretage sig for at sikre, at sunde og bæredygtige mål 2-projekter modtager støtte på lige vilkår med de øvrige ansøgere?»

Begrundelse

I henhold til skrivelse af 18. august 1995 afviser Erhvervsfremmestyrelsen at tildele virksomheden Dansk Stålprofil mål 2-midler med den begrundelse, at økonomien er for god.

Svar (7/11 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

De offentlige midler – både statslige midler og EU-midler – til regional erhvervsudvikling er begrænsede. Det er derfor nødvendigt, at styrelsen anlægger en konsekvent administrativ praksis.

I ansøgninger, hvor Erhvervsministeriet matcher regionalfondens midler, træffer bevillingsudvalget beslutning om den statslige medfinansiering. Bevillingsudvalget tilstræber at anvende de statslige regionale midler til aktiviteter, hvor midlernes effekt for regionaludviklingen skønnes at blive størst, det vil sige til økonomisk sunde projekter, hvor tilskud vil være af afgørende betydning for projekternes gennemførelse.

Der forekommer tilfælde, hvor ansøgerne har så gode økonomiske forhold, at de bevilgende myndigheder skønner, at tilskud vil være uden betydning for, om projekterne realiseres. I sådanne tilfælde afslås ansøgningen med begrundelsen, at projekterne kan finansieres uden stats- og regionalfondstilskud. Dette strider ikke mod EU-reglerne.

Spm. nr. S 74

Til justitsministeren (11/10 95) af:

Tove Fergo (V):

»Er det korrekt, at det er Civilretsdirektoratet, der træffer en principiel afgørelse om, at forældres samværsret nu ikke længere skal afhænge

af, om samværsforældrene tidligere har levet sammen med deres barn, og hvordan harmonerer den praksis med lov nr. 387 af 14. juni 1995 om forældremyndighed og samvær?»

Svar (24/10 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Ifølge myndighedslovens § 23 skal barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at den, der ikke har del i forældremyndigheden, har ret til samvær. Kan forældrene ikke blive enige, træffer statsamtet efter anmodning afgørelse om omfanget af samværet, jf. myndighedslovens § 24, stk. 1. Statsamtet kan ifølge § 24, stk. 2, afslå at fastsætte samvær og kan ændre eller ophæve en afgørelse eller aftale om samvær, hvis hensynet til, hvad der er bedst for barnet, taler derfor. Ved denne afgørelse skal der navnlig tages hensyn til den pågældendes hidtidige forbindelse med barnet.

Ved vurderingen af, om der var grundlag for at fastsætte samvær, var udgangspunktet i praksis i 1986, da loven trådte i kraft, at samvær ikke burde afslås, hvis barnet og den pågældende af forældrene havde boet sammen i op mod 1 år.

Siden 1986 er udviklingen i praksis gået i retning af, at kravet til samlivets varighed er blevet stadig mindre. I en periode var ca. 6 måneders samliv i almindelighed tilstrækkeligt, men der er eksempler på, at et kortere samliv ikke har udelukket, at der blev fastsat samvær.

Myndighedslovens § 24 afløses den 1. januar 1996 af § 17 i lov om forældremyndighed og samvær. Ifølge denne bestemmelse træffer statsamtet fortsat efter anmodning afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet. Statsamtet kan ifølge § 17, stk. 3, afslå at fastsætte samvær eller ophæve en aftale eller afgørelse herom, hvis det er påkrævet af hensyn til barnet. Bestemmelsen om, at der ved afgørelsen navnlig skal tages hensyn til den pågældendes hidtidige forbindelse med barnet, er ikke gentaget i § 17.

Det fremgår af forarbejderne til § 17, herunder af fremsættelsestalen til lovforslaget, at statsamtet ved afgørelsen om samvær må tage hensyn til barnets interesse i at have kontakt til begge forældre. Også selv om forældrene ikke tidligere har levet sammen eller kun har levet sammen i kort tid, må der i videre omfang end hidtil lægges vægt på, at der i takt med, at barnets alder og udvikling taler for det, etableres en